

HET SPIJT ME

Eenakter

door

HERMIEN MOOREN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET SPIJT ME** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMIEN MOOREN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paul – vader, 58 jaar

Mariet – moeder, 54 jaar

Katja – dochter, 22 jaar

Veerle - vriendin Katja, 26 jaar

Freek - (stem) broer Katja, 26 jaar

DECOR:

Het toneel bestaat uit drie taferelen:

- 1: links: flat Katja, eettafel studentikoos. Klein kookpitje met pan soep op sidetable.
- 2: rechts: keuken Paul en Mariet, met eettafel, twee stoelen. Doen de afwas.
- 3: midden: salon Paul en Mariet. Vier stoelen, salontafeltje en sidetable met foto.

Het gesprek tussen Katja en Veerle wordt afgewisseld met het gesprek tussen Paul en Mariet. Dit wordt ondersteund door de manier van belichting en bevroren. Uiteindelijk start het derde tafereel in de salon. Omdat alles minimaal wordt aangekleed (voor de afwas: bijv. enkel een sidetable met daarop een wasteiltje, een dienblad met servies e.d) is hiervoor slechts een klein changement nodig: bijschuiven van attributen van de andere twee gedeeltes onder muzikale begeleiding.

SCÈNE 1

FLAT

Katja is bezig met de soep, neemt een soepkop en schept op. Zet het op tafel en installeert zich met een tijdschrift. Al etend bladert zij, heeft een muziekje aan op haar mobiele. We horen wat gerommel en Veerle komt op.

Veerle: Hailiehailoo! Hmm, wat ruikt het hier lekker. Wat is 't?

Katja: Ha! Oh, een groentesoepje. Wil je ook wat? Heb broodjes afgebakken.

Veerle: Ik heb net wat gegeten, maar kom, een soepje voor de gezelligheid gaat er nog wel in.

Katja: Wat ben je vroeg! Ik had je nog niet verwacht.

Veerle: Het werk was af, had nog een restje van gisteren dus hoefde niet te koken en ik wilde gewoon zo snel mogelijk bij je zijn. Hoe was je dag?

Katja: Oh, gaat wel. Niets bijzonders eigenlijk.

Veerle: Ah zo.

Katja: Dit is niks. *(Pakt haar mobiel en zoekt een ander nummer. Blijft op haar mobiele kijken en doet er dingen mee)*

Veerle: Die baas van mij hè, heb ik je toch over verteld hoe bot die kan zijn, maar hij wordt steeds aardiger....Oh ja! Ik heb nog een leuk verhaal over.....je kent die twee wel van die fritestent bij mij om de hoek.... *(merkt dat ze geen aandacht krijgt)* ...en die is hartstikke DOOD!

Katja: Huh? Wat zeg je? WIE ?

Veerle: Jeetje Katja!

Katja: Wie is er dood? Ken ik die?

Veerle: Nu heb ik je! Niemand is dood. Kun je nou niet eens een paar minuten zonder dat ding?

Katja: Geef nou! Ik was net even aan het kijken...

Veerle: Je bent verslaafd Katja. Voor je het weet bestaat jouw vriendenkring alleen nog maar in digitale versie, heb je alleen nog maar Facebookvrienden. Dat wil je toch niet?

Katja: Maar het is heel gezellig, je hoeft je nooit alleen te voelen! Geef nou!

Veerle: Nee! Tien minuten zonder, oké! En je soep wordt koud. ..zin in vanavond?

Katja: ZIN IN? Hoe kun je dat nou vragen? Nee geen zin in.

Veerle: Het moest er toch een keer van komen. Hoe langer je wacht,

hoe moeilijker het wordt.

Katja: (*zucht*) Weet ik wel, en we gaan ook...maar sinds vorige week lig ik de halve nacht wakker en prakkiseer ik me suf hoe ik het moet doen.

Veerle: Laat je gevoel eens wat meer spreken Kat. Vertrouw op je eigen intuïtie en dan komt alles goed. Vorige week ging toch ook goed? Als Freek dat programma niet had ingeschakeld...

Katja: Hah, Freek! Broertje lief komt even drie dagen over uit NY om te 'shinen' in een TV- programma, halleluja de familie weer samen voor het oog van heel Nederland en dan vertrekt ie weer. Mooi is dat. Voor even was het goed , maar nu...

Veerle: Het begin is gemaakt en nu zet je door lieverd.

Katja: Heb ik soms gezegd dat ik ermee kap? Heb je mij niet horen zeggen toch? Heb zelf gebeld om af te spreken ja?

Veerle: Tuttut rustig maar. Klopt en ik ben trots op je. Het komt helemaal goed.

Katja: Met zo'n vader als die van mij weet je dat maar nooit Veerle! Je kent hem niet.

Veerle: Eet nou! Zal ik een broodje voor je smeren? Wat wil je er op?

Katja: Nee, een wijntje wil ik.

Veerle: Ah ja, een beetje moed indrinken. Kom op, doen we. Niks mis mee toch? (*Schenkt witte wijn in. Ze zet de glazen op tafel en gaat aansluitend de schouders van Katja masseren*)

Veerle: Probeer een beetje te ontspannen. Doe je ogen even dicht en denk aan de plek waar je nu graag zou willen zijn.

Katja: Diep onder de grond?! Waar ik doorheen ben gezakt?!

Veerle: Jeetje Kat! Ik bedoel: denk bijvoorbeeld aan de zee, het ruisen van de branding...of in een tropisch paradijs waar je op een luchtbedje ligt te dobberen..

Katja: (*zucht een paar keer diep*) Waarom zie ik nu een giga haai op me afkomen?

Veerle: (*geeft 't op en gaat zitten*) Kom op zeg, doe eens wat meer je best! Ze zullen je heus niet opeten. Ik ben bij je en je weet: als het te erg wordt stappen we gewoon op.

Katja: Ja, ik weet het ook wel. Maar ik kan er ook niks aan doen dat ik zo ben. Ik bedoel, dat ik me altijd door hen in een hoek gedreven voel. Je zult zien, dat gebeurt nu weer.

SCÈNE 2

KEUKEN

Paul en Mariet staan in de keuken aan de afwas. Dit doen ze een tijdje stilzwijgend

Mariet: Kijk nou! Daar zit nog schuim in. Laat mij maar afdrogen, dan was jij af!

Paul: Mij goed. Afdrogen of afwassen, het blijft een klotenklus.

Mariet: En het komt steeds terug ook. Maar jij wilde geen vaatwasser dus...

Paul: Hou je mond alsjeblieft zeg! *(na een tijdje gaat de telefoon van Mariet)*

Mariet: Ah, daar zal je 'm hebben! Yes . Hé Freek, wat leuk dat je nog even wil facetimen met je oude moeder! Hoe is 't ?

Freek: Ja goed hè! En met jullie?

Mariet: *(beweegt naar Paul en samen staan ze achter de mobiele, gezichten naar publiek)* Ja ook goed. We hebben je pas in levende lijve gezien dus wat willen we nog meer?

Paul: *(steekt zijn duim op naar de mobiele)* Freek jongen!

Mariet: Maar ik heb begrepen dat je een poosje naar Dubai gaat?

Freek: Klopt helemaal, ik ben gevraagd voor een project en zal daar minimaal zes maanden blijven weet ik nu. Daarna moet ik weer terug naar NY om verder te werken aan mijn onderzoek. Dus ja....

Mariet: Dus...naar Nederland kom je voorlopig niet meer...

Paul: Arbeid adelt.

Freek: *(na een stilte)* Komen jullie mij toch opzoeken? Maken jullie er een vakantietje van.

Mariet: Ik zou wel willen maar...

Paul: Ik stap voor geen goud in een vliegtuig!

Freek: Tja...wat moet ik daar op zeggen. Maar wat ik me afvroeg... hoe gaat het nu met Kat? Tussen jullie bedoel ik?

Mariet: We zijn nog onder de indruk van wat je voor ons hebt gedaan jongen! Wat een toestand hè vorige week!

Paul: Ze komt vanavond.

Freek: Ah, da's goed nieuws. Fijn om te horen.

Paul: We zullen zien.

Mariet: We maken er gewoon een gezellige avond van...even rustig bijpraten want daar is het nog niet echt van gekomen.

Freek: Oke, nou ik moet hangen. Tekst me morgen maar hoe het gegaan is. Groetjes aan Kat, Doe!

Mariet: Doen we schat. Doei hè, doei doei.

Paul: Freek! *(steekt duim op)*

Mariet: *(ze gaan verder met de afwas)* Hè, daar kikker ik nou echt van op!

Paul: Die jongen komt er wel. Altijd wel geweten dat hij het in zich had. Katja daarentegen...

Mariet: Kijk nou wat je doet! Hier zit nog van alles! *(neemt het over en ruimt op)* Zo, dat is dat. *(Paul gaat zitten en kijkt in de krant)* Hoe laat is het nu? *(krijgt geen antwoord en pakt daarom telefoon)* Ah, zeven uur. Nog een half uurtje.

Paul: Het zal mij benieuwen!

Mariet: Mij ook.

Paul: Nee ik bedoel die belastingverhoging voor grootverdieners. Hier...heb je dat niet gelezen?

Mariet: Mijn kop staat er nou niet naar, de hele dag al niet. Ik snap niet dat jij ...

Paul: WAT...wat snap jij niet? Ik heb je al zo vaak gezegd dat ik me niet meer gek laat maken. Je kent me toch?

Mariet: Zeker ken ik je. Maar...

Paul: Nou dan...(stille) Die belastingverhoging krijgen ze er toch niet door...daar zijn ze hier te soft voor. Stelletje slappelingen in Den Haag. Weet je Mariet...ik denk er serieus over het roer om te gooien. Nieuw Zeeland blijft me roepen...

Mariet: Alsjeblieft Paul, nu niet...niet nu onze dochter komt. Laten we het over haar hebben. Niet over de toekomst, maar over het nu!

Paul: Wat wil je dat ik zeg over haar?

Mariet: Niets! Zeg wat over ons! Over hoe we dit gaan doen dadelijk.

Paul: Nou gewoon...we laten haar binnen, bieden een kopje koffie aan, en wachten af waar zij mee komt. Laat haar maar beginnen en dan komt de rest vanzelf.

Mariet: De rest? De vredige rest mag ik hopen!

Paul: Wat zeur je nou?

Mariet: Ik wil alleen maar zeggen dat we de lieve vrede moeten bewaren. Dat we...nou ja...dat we nergens tegenin gaan en dat we....

Paul: Dat we ja en amen moeten zeggen en moeten doen of er nooit iets gebeurd is. Bedoel je dat? Ik KAN dat niet Mariet.

Mariet: Vorige week kon je het ook

Paul: Wat denk je nou! Met al die camera's, wetende dat straks half Nederland je aan zit te gapen. Kom op zeg! Denk na mens! *(na lange stilte)*

Mariet: Het was zo lang geleden.

Paul: Wat?

Mariet: Dat we tegenover elkaar stonden. Ze is veranderd. Ik vond dat ze er goed uitzag, knap ook! Ze is meer op jou gaan lijken. Die ogen, sprekend!

Paul: Op mij! Daar heeft ze geluk mee.

Mariet: Mijn dochter...onze dochter. (*mijmert*)

Paul: Onze dochter. Onze eigenzinnige dochter ja. Die zo nodig moest kwetsen, overal tegenaan moest schoppen. Nou, ik heb er nog geen moment spijt van gehad dat we haar de deur hebben gewezen Mariet. Geen seconde!

Mariet: Wat... hoezo: 'WE'... Om je dochter tegen te komen in de stad en ze loopt straal langs je heen...

Paul: Niet één keer heeft ze ook maar een poging gedaan haar excuses aan te bieden.

Mariet: Nee, daar had jij wel voor gezorgd!

SCÈNE 3

FLAT

Katja: *(de telefoon gaat)* Ja hoi met mij! Ja goed! Of nou eigenlijk shit! Oh Ja? En wat zeiden ze? Oh. Ja weet ik wel, maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan! Nee weet ik wel, maar ik laat me door niemand meer de les lezen. Ook niet door jou Freek! Ja zeg dat wel. Ik beloof het je. Jaha! Maar...nou oké. Ja..tot dan... doeidoei! *(hangt op)* Bemoeial!

Veerle: Dat was je broer...

Katja: Ach, hij meent dat hij de boel van een afstand kan regisseren. Had net ook al met onze ouders gebeld.

Veerle: Hij bedoelt het goed moet je maar denken. En leeft met jullie mee. Hij laat hiermee toch maar zien dat hij om je geeft en aan je denkt. Dat is toch mooi?

Katja: Met hem heb ik ook nooit problemen gehad...

Veerle: Hoe laat is het?

Katja: Over een kwartiertje moeten we gaan.

Veerle: *(Katja speelt met haar mobiele en reageert al naar gelang op wat ze ziet , schenkt zich dan nog een wijntje in)* Zou je dat nou wel doen Kat?

Katja: Word ik rustig van.

Veerle: Zeg, dat is niet goed hè, alcohol als kalmeringsmiddel.

Katja: Nee joh, ik bedoel Facebook. Van Facebook wordt ik rustig, heb ik afleiding! Dat van die alcohol, dat is alleen nu even.

Veerle: Oh nou, zelf weten. *(schenkt zich ook nog wat in)*

Katja: Kijk! Zij gaan ook naar Sensa Unlimited morgenavond.

Veerle: Moet ik die kennen?

Katja: Nee, maar dan heb je ze al gezien als ik ze morgen aan je voorstel. Het wordt een knalfeest.

Veerle: Ja dat mag ook wel voor dat bedrag. Ik vind het nog steeds erg duur hoor!

Katja: Ja als je nou elke week zo'n feest had wel ja. Maar het is zo lang geleden dat ik eens uitgebreid gefeest heb. Ik verheug me er echt op.

Veerle: Ik ook! *(kijkt opvallend op haar horloge)*

Katja: We laten ons helemaal gaan hè. *(krijgt geen reactie)*

Veerle: *(wordt nerveus)* Laten we maar gaan Kat. Ik wil het achter de rug hebben.

Katja: Heb mijn wijntje nog niet op, nog even.

Veerle: *(gaat de jassen pakken)* Voor mij is het ook best spannend

hoor. Je hebt ze toch wel verteld dat ik meekom?

Katja: Niet te bevatten dat ik van de afgelopen vijf jaar, de eerste drie alleen maar gefeest heb. En ineens was ik het zat. Was ik het zat om me de halve tijd brak te voelen, rond te zwerven, werd ik mijn vriendjes kots beu. Op een gegeven moment keek ik in de spiegel en zag...ja wat zag ik? Leegte, dat zag ik..

Veerle: Dat heet volwassen worden schat. Je bent gestopt met feesten, hebt een baantje gezocht, een leuk flatje gevonden en bent uit de kast gekomen. En dat heb je fantastisch gedaan Kat. Ja, morgen gaan we eens lekker uit ons dak! Maar nu moeten we echt gaan. *(terug met de jassen)*

Katja: Ik heb geluk gehad Veerle. Voor hetzelfde geld had ik in de goot gelegen.

Veerle: Moeten we het daar nu weer over hebben, nu we op het punt staan je ouders te ontmoeten?

Katja: Je vindt het toch niet gek dat ik daar nu over begin? Het is toch logisch dat ik nu denk aan wat er de afgelopen vijf jaar dat ik niet thuis ben geweest allemaal met me is gebeurd? En je weet nog lang niet alles.

Veerle: Ik hoef niet alles te weten. Het NU is wat telt voor mij. Ik wil je kennen zoals je nu bent. En ik wil je ouders kennen. Kom we gaan. *(helpt haar in haar jas)*

Katja: Ik was best wel een heel erg kreng.

Veerle: Dat was ik ook in mijn puberjaren. Jeetje, mijn moeder en ik, water en vuur. Pas toen ik uit huis ging, toen zag ik weer de lieve, zorgzame moeder.

Katja: Ja maar jij kent mijn ouders niet.

Veerle: En daar gaat nu verandering in komen.

Katja: Op hoop van zegen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto